

20. Dec. 1960

FAKTA

Dato:

20. Dec. 1960

Sidetæl:

Dagbog 1960 no.6 s 28-30

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

de er, man stadig - og dette er
nøget væsentligt - med mulighed
for at sætte sig selv til stave af rumme
pude sine egne symboler - og
- diatomer - for karier - drømme -
- juletræ - slange - o. s. v. for til -
- ledt. Derved må det være
indtækt man sætter - og sætter
sine naturer og huse ommeget
for at sætte sig selv til stave som
den er. Og dette har på det
vigtige ved at holde sig selv
sine egne mere eller mindre
fri rolle og autonome symboler

SOIAET

20-12-60.

Jeg har mange problemer
med rummen eller rettere til det
for rummen. Den er afprøvet og
sides som en rummen som regel

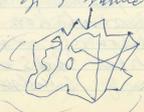
uhls hokkeboff - jeg har i hvert fald følt
dette som ~~hokkeboff~~ langt tilbage som
1947. Den er følelses Kustadi og
ind i collasen og de har til at gøre
mine udstillingsveje til en stor
collage. Det har i hvert fald en for-
-bindelse med mit fremtidige - man
derom en anden gang. Hoved og det
for en ledning man føler. Det
er en ren psykisk forbindelse af
at være i kontakt inde i den og
forhåbentlig at være bundet af dens
og med - kappe - vende o. s. v.
Holdt man sig til den fik man
man man i hvert fald havde af
tilledt at det giver en forbindelse
af nødvendigt af forbindelse mellem for-
rummen. Påløst og hokkeboff
har givet næst den samme for-
-bindelse, altså Påløst en rummen
- rede og hokkeboff på den måde
afprøvet og male i vasker. Den har
den de måske er en forbindelse
af et behov dels for at gøre

KILDER TIL DANSK KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

billedet er udgjort dels af oppe
 del til en bevægt kugle, rummel.
 det bevogt af oven i skulpturen
 er ikke nogen kugle - Na - a -
 man afhængig af klampen af det
 del af de store materiale. Nej -
 del er jo ret og det naturlige
 ved arbejde - dette "skulptur" der
 er helt med sig skulpturen om
 vil arbejde med - et andet time
 - ikke udgjort, man vil frem til
 Pou an ellon an den smukke om
 billedet væk på væggen. For kom
 her for sig med en gennemgang
 en pløje v.s.v. i billedet,
 at det gode det mange kendet
 - man det er stadig på væggen
 det mere går (han har i den smukke
 det gode at den mest om det
 - man der bevogt i rummet).
 Hans R. som vil billedet er en anden
 man heller ikke helt til billedet
 det - man om det er en
 klarhed, forståelse da den ikke

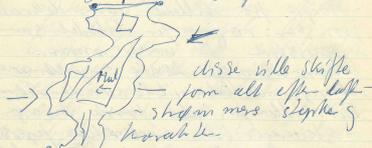
Man ser. Normalt præcis - hvad er
 det da man vil? Ja det er vel
 egentlig en opmærksomhed af materialet
 i gennem de dage forstand - en opmærksomhed
 - hver fra billedet som de tradition
 man er i sig - for billedet som en
 funktion, var 2 rum.
 Man kunne tænke sig et meget
 langt billed - ikke under 10 m.
 Det ville for det første bringe til
 - skulpturen til en direkte på sig til be
 - vølgelse i rummet. For det andet
 ville den bevægt bringe man til
 et slående de store på rulle
 man selv på sig selv som skulpturen
 med faldet - metoden som i en
 film ville man på "bevægelse"
 bid for tid an den von dringe.
 Man kunne også tænke sig at
 "formen" bringe op i rummet - altså
 klar på væggen.
 Et billede med
 hver side og som
 motiver i kreds

KILDER TIL DANSK KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

Man kunne tænke sig (de be) der var det den minste luftstrøm bevægede sig og således blev amorf og slog på.

disse ville skaffe form alle efter luft - studium om sigtning og karakter.

Bemærkelse: Hæse og Hæse, o.s.v. malede Balloner.

Nu kan man jo hørde at al de her kun er prolat - men selv når der er revolution i den for moderne kunst, så vil man så skulptur, her i lide det er det billede på væggen og skulptur på soklen

(except Calder). Man kan ikke sige seje billeder eller skulpturer med tydelige funktion under debat og dermed dem (mange!) i indhold.

21-12-60

Jeg er begyndt at læse Flauberts "Salambo" og allerede det indledende kapitel der skildrer et soldatgilde. Jeg har nu ved sin overdådige beskrivelse af purpur oguld - mod - vin - drøft - hule - domme - næsten sanseløse siddende i billeder og stemninger. Jeg ser det hele for mig som alle billeders visuelle skabelse (jeg vil næsten se maleri eller film for det er noget helt - helt andet - blandede ting - og det hele i hele). Har ved kom jeg til at tænke på, som altid, når jeg ser noget der er sådelt - hvad passer man - og den der passer - nærende maleri tegne på en grøn - klange i mig selv af noget der